

SLOVANOVINY

ŽÁKOVSKÉ PRÁCE ZE SLOVANU

2014 / 2015

Školní rok 2014/2015 je v plném proudu. Kalendářní rok 2014 již končí. Žáci ze Slovanu píší své básničky, krátké úvahy, vypravování .....

Slovanoviny jsou tady zase .....

Žákovské lavice opustili „devátáci“, kteří udávali směr a podobu Slovanovin prezentovanou na stránkách školy. Našli se malí „novináři“ v šestých třídách, nadšenci v „osmičkách“ a naše Slovanoviny dostávají novou podobu.

Pes

Viki Trvalová, (6. A)

Byl jeden pes,
ten do komory vlez.
Byl tak hrozně hladový,
pak spatřil koláč makový.
Ten pes byl na sladký,
nejraději měl oplatky.
Pak tam přišel kuchař z hradu
a vyvedl psa na zahradu.
Dal mu vodu, kousek chleba,
tomu je prý pejskům třeba.
Už neměl hlad nikdy víc,
nemusel krást vůbec nic.

Život na Zemi

(Radek Joura, 6. B)

Naše Země je tak krásná,
že můj táta stále jásá.

Voda všude kolem nás,
občas i nějaký plaz.

Moderní auta máme,
z jiných zemí je dostáváme.

Člověk vedle člověka,
každý je jiný.

Někdo je líný,
někdo pilný.

Nikdo není dokonalý,
každý má své chyby.

Podívejte se na mě,
já mám třeba pihy.

Kočka a rybka

Moje bajka s ponaučením

(Honza Korčák, 6. A)

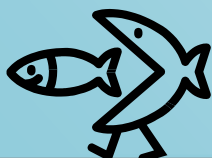
Byla jednou jedna chaloupka, ve které žila babička se svými zvířátky, kocourkem a rybkou. Žili si spolu pěkně, protože se měli rádi. Babička se starala velmi dobře. Vždy věděli všichni, že mají střechu nad hlavou a něco dobrého k snědku.

Jednou se babička vydala do obchodu. Kocourek dostal velkou chuť na něco lahodného. Babička nebyla doma a kocour si pomyslně na kamaráda rybku.

Vyskočil na stůl. Honil rybku v akváriu. Ale nedařilo se. Když najednou rybku chytl. Byla kluzká, vyklouzla se mu z packy. A kocourek za ní spadl do akvária. Měl na mále. Už viděl kočičí andělíčky.

A najednou otevřela dveře babička. Vytáhla kocoura a pořádně mu vyprášila kožich. Vyhodila ho na zápraží, kde měl od té doby svůj pelech.

Ponaučení: Kdo chce víc a víc, může přijít o střechu nad hlavou a své přátele.

O hloupém zajíci

(Viki Trvalová, 6. A)

V lese žili vedle sebe zajíc, medvěd a jelen. Jednoho dne přišel medvěd a požádal své přátele, aby mu pomohli opravit střechu jeho domečku. Jelen mu přišel pomoci, ale zajíc řekl: „Já žádný domeček nepotřebuji, pomozte si sami.“ Medvěd tedy opravil střechu jen s jelenem. Na druhý den přišel jelen za svými sousedy s prosbou, aby mu pomohli opravit dveře do domečku. Medvěd mu bez rozmýšlení přispěchal na pomoc, ale zajíc řekl: „Já žádný domeček nepotřebuji, pomozte si sami.“ Když byly domečky opraveny, už se stmívalo. Všichni se rozešli do svých postýlek, jen zajíc žádnou neměl, a proto ulehl do mechu a pomyslel si: „To jsem se chytře z práce vymluvil.“ V tom se ozvalo silné zavytí a dupot. Hluboký hlas řekl: „Jsem zlý a hladový vlk.“ Zajíc se polekal a bušil medvědovi na dveře. „Medvěde, pusť mě rychle dovnitř nebo mě sežere vlk.“ Medvěd jen odvětil: „Ty sám si říkal, že domeček nepotřebuješ, dovnitř tebe nepustím!“ Vystrašený zajíc běží k jelenovým dveřím, bouchá a křičí: „jelene rychle mě pusť do domečku nebo mě sežere vlk!“ Unavený jelen zavolal: „ty přece žádný domeček nepotřebuješ, dovnitř tě nepustím.“ Líný zajíc zůstal sám v temném lese a vlk měl večeři.

Ponaučení: Jak ty k druhým, tak oni k tobě.

Dlažební kostka

(Barča Zelená, 6. B)

Bývala jsem pevná skála,
než mě ruka otesala.
Dostala jsem přesný tvar
krychle, kostka, 12 hran.
V jednotě je naše síla
vpravo vlevo žádná díra.
Jsem teď přechod pro chodce
A těším se na Vánoce.
Co si nejspíš budu přát?
Vrátit se jednou tam,
Kde vítr bude vát
A chodec se horolezcem musí stát.

Dlažební kostka vypráví...

(Róza Němečková, 6. B)

Dlažební kostka vypráví,
jak poník po ní uhání.
Uhání zapřažen v kočáru,
veze krále na bál do sálu.
Spěchá za svojí milou královnou,
Těší se, až se spolu střetnou.

Sheldon Cooper

(Lucka Dohnalová, 8. C)

Jak jen začít? Slyšeli jste někdy název Teorie velkého třesku? Je to jeden z nejpobulárnějších seriálů současnosti s ještě pobulárnější postavou. Sheldonem Cooperem. Sheldon zde vystupuje jako fyzik pracující na univerzitě. Je třeba podotknout, že jeho IQ přesahuje číslo 160.

Má na krátko ostříhané vlasy kaštanové barvy, kouzelně modré oči a nejednou člověku připomíná velkou kudlanku. Je totiž vytáhlý až hubený, opravdu vysoký a svými často sekanými pohyby připomíná robota.

Jednoznačně začnu jako přehnaným puntičkářstvím. Představte si, že na každý den byste měli specifické oblečení, nachystané asi rok napřed. Jakmile mu někdo nebo něco překazí plány, vážně ho to rozhodí asi na týden. Je našťvaný na osobu, která tak učinila, byť nechtěně. Například jako tehdy, kdy ho jeho nejlepší přítel Leonard nemohl kvůli práci zavést do obchodu s komiksy, které má tak rád. Přestal se s ním bavit a naznačoval mu, že je oproti němu velmi hloupý. Přitom také pracuje jako fyzik a ještě k tomu na stejné univerzitě. Z toho nám vyplývá, že je také dost sobecký a namyšlený. Není příliš charismatický a smyslem pro humor také zrovna nepřetéká. Nechápe sarkasmus. Je to asi největší oříšek v jeho životě. Přesto ho mají všichni jeho přátelé rádi.

Lidé jsou různí. Každý je originál. Sheldona, pod přezdívkou Shely, jsem si vybrala hlavně proto, že dokáže pobavit celou rodinu a když vidím kolem sebe smích, je to jako v pohádce. Dá se tedy nazvat hrdinou.

Příhoda při cestě do školy

(Viki Trvalová, 6. A)

Každý den jezdím ze školy autobusem kolem lesa domů, do malé vesničky za městem. Dnes, když jsem šla k zastávce, potkala jsem skupinku kamarádek. „*Ahoj holky, kam jdete?*“ zeptala jsem se. „*Na hřiště,*“ odpověděly, „*pojd' s námi.*“ Tak jsme šly. Klouzaly jsme se, houpaly jsme se, šplhaly po průlezkách. Bavily jsme se tak, že jsem úplně zapoměla na čas. Na zastávce jsem zjistila, že mi autobus ujel a že žádný už nepojede. „*Jak se dostanu domů?*“ napadlo mě. Už vím, půjdu pěšky přes les. Cestu znám, chodíme tudy s rodiči na nedělní procházky. V létě sbíráme květiny, houby a dřevo na táborák. V zimě chodíme do lesa pro větvičky na vánoční výzdobu a pozorovat zvířátka. Hledáme jejich stopy ve sněhu a určujeme, kterým zvířátkům patří.

Vydala jsem se na cestu. Když jsem přišla do lesa, začala jsem mít trochu strach. Vždyť v lese jsem sama ještě nebyla. Přidala jsem do kroku a snažila se nedívat kolem sebe. Přesto jsem se nemohla ubránit pocitu, že všude vidím stíny. Srdce se mi málem zastavilo, když v křoví zapraskalo. Cestu mi zastoupilo velké zvíře. „*Vlk,*“ proběhlo mi hlavou, „*ted' mě sežere a maminka mě už nenajde.*“ Chvilku jsme stáli proti sobě a dívali se jeden druhému do očí. Bála jsem se tak, že mně úplně zdřevěněly nohy. Najednou se to velké 'cosi' rozběhlo ke mně, začalo vesele poskakovat a lísat se. „*Broku, Bročku,*“ vykřikla jsem a poznala jsem sousedova psa, se kterým si často hraji. S kamarádem mi cesta rychle uběhla. Brok mi nosil větvičky, které jsem mu házela, a já ho vždy za odměnu drbala za ušima. V tom se před námi objevily první domky. Nejdříve jsem odvedla domů Broka. Zazvonila jsem u branky a dostala čokoládu za to, že jsem ho přivedla. Když jsem přišla domů, vyprávěla jsem to celé mamince. Byla ráda, že mě Brok doprovodil, a za odměnu mu poslala dva veliké buřty. Jsem ráda, že mám tak dobrého kamaráda a že náš neplánovaný výlet dobře dopadl.

Seberaklama

(Theo Fekar, 6. B)

Malý, ale v srdci veliký. Prostě neodolatelný.

Bez smyslu život nežiju, raději si ho užiju. Je to lepší než ho promrhat a ve stáří potom bédovat. Je lepší hezký život mít a člověkem šťastným potom být. Jsem moc rád, že jsem se nenarodil v Iránu, že nemusím pracovat hned brzy po ránu. Jsem rád za to, jaký život mám, a proto se na cestu dobrou dám! Život je jako velký chrám a já se ho nikdy dobrovolně nevzdám!

Rýmování na závěr

Lenoch

(Barča Zelená, 6. B)

Leží lenoch leží,
v TV pořad běží.
Leží dneska jako včera
od rána až do večera.

Jé, lenochu, ty se máš,
celý den nic neděláš.

Myš

(Kristýna Horská, 6. B)

Tančila myška, tančila,
až se jí hlava točila.
Sedla si, zdřímala si,
ale jen málo.
Poslyšte, co se jí zdálo.
Jak kočka hřbet protahuje
a sluníčko krásně svítí,
jak vrabeček poskakuje
a všude je plno kvítí
a všude je plno krásy,
větřík s vlásky pohrává si.
A najednou něco zapraskalo
a tu myšku probudilo.

**Na shledanou
příště**

